

MAREK PUZIO

Zdjęcie: Adobe Stock

PRAWDA O EDUKACJI SEKSUALNEJ

O CZYM **NIE** POWIEDZĄ
EDUKATORZY SEKSUALNI?

#3 W IMIĘ RÓWNOŚCI, TOLERANCJI, WALKI
Z DYSKRYMINACJĄ ORAZ PRAWA DO
„WYRAŻANIA SIEBIE”

WWW.ORDOIURIS.PL

MAREK PUZIO

**W IMIĘ RÓWNOŚCI, TOLERANCJI, WALKI
Z DYSKRYMINACJĄ ORAZ PRAWA DO
„WYRAŻANIA SIEBIE”**

WARSZAWA 2023

Zdjęcie: Adobe Stock

WPROWADZENIE

W poprzednim eseju wskazywaliśmy na jedno z założeń permissywnej edukacji seksualnej, wedle którego ludzką seksualność należy ukazywać i traktować przede wszystkim jako źródło przyjemności, z której mają prawo korzystać także dzieci już od najwcześniejszych lat życia. W niniejszej części pochylimy się nad kolejnym z postulatów modelu permissywnego, który nakazuje potrzebę akceptacji różnorodności w sferze odnoszącej się do ludzkiej seksualności (tzw. orientacji seksualnych) i ludzkiej płciowości. Zaprezentujemy również konsekwencje takiej „afirmacyjnej” postawy dla tych, którzy uwierzyli w hasła głoszone przez edukatorów seksualnych.

PŁEĆ KONSTRUKTEM SPOŁECZNO-KULTUROWYM ORAZ WYMÓG AKCEPTACJI ZWIĄZKÓW JEDNOPŁCIOWYCH JAKO „NATURALNYCH”

Zdjęcie: Adobe Stock

W modelu permissywnej edukacji seksualnej akcentuje się potrzebę akceptacji różnych orientacji seksualnych oraz różnych „form ekspresji płciowej”. Aktywność seksualna między osobami tej samej płci przedstawiana jest jako tak samo naturalna jak w związkach heteroseksualnych. Jako rezultaty, które w zamierzeniu ma przynieść edukacja seksualna, wymieniane są pięknie brzmiące hasła, takie jak:

1. „Stworzenie społecznego klimatu tolerancji, otwartości i szacunku w odniesieniu do seksualności, różnych stylów życia, postaw i wartości”¹;
2. „Respektowanie różnorodności seksualnych, różnorodności związanych z płcią i świadomości dotyczącej tożsamości seksualnej i ról przypisywanych płciom”²;
3. „Prowadzenie rozważań na temat seksualności i różnych norm i wartości w odniesieniu do praw człowieka mającego na celu rozwój własnego krytycznego podejścia”³.

1 Biuro Regionalne Światowej Organizacji Zdrowia dla Europy i Federalne Biuro ds. Edukacji Zdrowotnej w Kolonii (BZgA), *Standardy edukacji seksualnej w Europie*, 2010, s. 27, https://www.bzga-whocc.de/fileadmin/user_upload/Dokumente/BZgA_Standards_Polish.pdf, dostęp: 20 lipca 2023 r.

2 Tamże.

3 Tamże.

Naturalną konsekwencją takiego podejścia jest afirmacja tzw. małżeństw jedнопłciowych (a więc czegoś więcej niż tylko instytucjonalizacji związków partnerskich) oraz ich rzekomego prawa do adopcji dzieci.

JUŻ NIE TYLKO INSTYTUCJONALIZACJA ZWIĄZKÓW PARTNERSKICH, ALE PRAWO DO ZAWIERANIA „MAŁŻEŃSTW JEDNOPŁCIOWYCH”, ŁĄCZNIE Z ADOPCJĄ DZIECI – TAK NALEŻY FORMOWAĆ DZIECI W RAMACH PERMISYWNEJ EDUKACJI SEKSUALNEJ.

Jako prowadzące do nierówności płci traktowane jest założenie, zgodnie z którym kobiety i mężczyźni mieliby być predysponowani, na zasadzie wzajemnej komplementarności, do odgrywania różnych ról w rodzinie i społeczeństwie. W Międzynarodowych wytycznych technicznych z 2018 r., dotyczących edukacji seksualnej, opracowanych przez UNESCO, we współpracy m.in. ze Światową Organizacją Zdrowia (WHO) i Funduszem Ludnościowym ONZ, zaleca się nauczanie dzieci w wieku 5–8 lat o różnicach pomiędzy płcią biologiczną a społeczno-kulturową⁴. Z kolei w Standardach Biura Regionalnego Światowej Organizacji Zdrowia dla Europy i Federalnego Biura ds. Edukacji Zdrowotnej w Kolonii (BZgA) z 2010 r. (dalej: Standardy WHO i BZgA) jako jeden z tematów dodatkowych na zajęciach edukacji seksualnej dla grup wiekowych 9–12 lat proponuje się przekazywanie wiedzy na temat „różnic między tożsamością płciową a płcią biologiczną”⁵.

Płeć przedstawiana jest zatem w kategoriach konstruktu społecznego, przy czym ostatecznie o byciu mężczyzną lub kobietą nie decyduje ludzka anatomia czy geny, ale subiektywne poczucie tożsamości płciowej, które indywidualnie można u siebie odkryć. Podejście przeciwne ukazywane jest jako przejaw krzywdzących stereotypów i uprzedzeń związanych z płcią, które prowadzą do przemocy (tzw. *Gender-based Violence*) oraz które miałyby godzić w prawa człowieka. Zachęca się przy tym uczniów do aktywnego zwalczania takich stereotypów i uprzedzeń, podkreślając, że każdy ma obowiązek opowiadania się przeciw *Gender-based Violence*⁶.

O BYCIU MĘŻCZYZNĄ LUB KOBIECĄ – ZGODNIE Z MODELEM PERMISYWNYM – NIE PRZESADZA LUDZKA ANATOMIA CZY GENY. WAŻNIEJSZE JEST SUBIEKTYWNE POCZUCIE TOŻSAMOŚCI PŁCIOWEJ, KTÓRE INDYWIDUALNIE MOŻNA U SIEBIE ODKRYĆ.

4 United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization (UNESCO) et al., *International technical guidance on sexuality education. An evidence-informed approach* [Międzynarodowe wytyczne techniczne dotyczące edukacji seksualnej. Podejście oparte na dowodach], 2018, s. 50, <https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000260770>, dostęp: 19 października 2023 r.

5 Biuro Regionalne Światowej Organizacji Zdrowia dla Europy i Federalne Biuro ds. Edukacji Zdrowotnej w Kolonii (BZgA), *Standardy...*, s. 44.

6 Zob. United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization (UNESCO) et al., *International technical guidance ...* s. 49-52

PRAWO DO „WYRAŻANIA SIEBIE” W DOWOLNY SPOSÓB ORAZ ŻYCIA W ZGODZIE Z ODKRYTĄ TOŻSAMOŚCIĄ PŁCIOWĄ

W permissywnej edukacji seksualnej popycha się młodych ludzi do daleko idącej swobody nie tylko w sferze zachowań seksualnych, ale także w różnych sposobach „wyrażania siebie” (np. poprzez ubiór), zachęcając do wyzwolenia z utartych konwenansów oraz nieprzejmowania się opinią innych.

Choć nie budzi wątpliwości potrzeba budowania u dzieci poczucia własnej wartości, to przekaz zawarty w hasłach typu: „Wyrażaj siebie tak, jak chcesz. Masz prawo być sobą, bez weryfikacji innych”, „Pokochaj wszystko, czym jesteś. Kiedy pokochasz siebie, nie będziesz chciał wyglądać jak ktokolwiek inny!” – które znajdują się we wspomnianych już tydzień temu publikacjach z serii *Buntownicy płciowi*, zamieszczonych na oficjalnych hiszpańskich stronach rządowych⁷, idzie o wiele dalej. Ich efektem są wyzywające, ekstrawaganckie, kolorowe fryzury, tatuaże czy *piercing* w nietypowych miejscach, w tym miejscach intymnych.

Zdjęcie: Adobe Stock

Obok tego naucza się również o „prawie do odkrywania i poszanowania własnej tożsamości i ekspresji płciowej”, co zbiega się z coraz częściej obserwowanym dziś zjawiskiem braku akceptacji dla własnej płci oraz upodabniania się do osób płci przeciwnej. Owo upodabnianie na początku wyraża się poprzez fryzurę, ubiór, w tym specjalne pasy spłaszczające piersi u dziewcząt, żądanie stosowania zaimków i imienia właściwego dla płci przeciwnej. W dalszej perspektywie w niejednym przypadku dochodzi do „terapii” hormonalnej, prowadzącej u dziewcząt m.in. do nieodwracalnego obniżenia głosu, nierzadko także do tysienia. Najdalej idącą formą „upodab-

7 Zob. E. de la Peña Palacios, M. Garchitorena González, *Rebeldes de Género: Despatriarcando Cuerpos*, 2020, s. 33, https://www3.gobiernodecanarias.org/medusa/ecoescuela/educarparalaigualdad/files/2021/03/rebeldes-de-geunero-6-cuerpos-2021_02_15.pdf, dostęp: 26 lipca 2023 r.

niania” są trwale ubezpłodniające zabiegi chirurgiczne, które u kobiet wiążą się z amputacją piersi, usunięciem jajników i macicy, zaś u mężczyzn obcięciem jąder i penisa czy operacją krtani, związaną z usunięciem tzw. jabłka Adama.

Te szokujące sytuacje mogą stać się konsekwencją wspomnianego hasła, akcentowanego przez edukatorów permissywnej edukacji seksualnej, o „prawie do odkrywania i poszanowania własnej tożsamości i ekspresji płciowej”. To dziecko ma decydujący głos. Rodzic powinien jedynie wysłuchać, zrozumieć i wspierać; co najwyżej może udzielić niewiążących sugestii.

KONSEKWENCJĄ GŁOSZONEGO PRZEZ EDUKATORÓW PERMISYWNEJ
EDUKACJI SEKSUALNEJ „PRAWA DO ODKRYWANIA I POSZANOWANIA
WŁASNEJ TOŻSAMOŚCI I EKSPRESJI PŁCIOWEJ” MOGĄ BYĆ INTERWENCJE
HORMONALNE I CHIRURGICZNE, PROWADZĄCE DO TRWAŁEGO OKALECZENIA,
UBEZPŁODNIENIA ORAZ INNYCH NIEODWRACALNYCH ZMIAN W CIELE.

ZAGROŻENIA DLA NIEZAKŁÓCONEGO ROZWOJU PSYCHOSEKSUALNEGO

Zdjęcie: Adobe Stock

Nauczanie dzieci od najmłodszych lat o tym, że istnieją różne orientacje seksualne, że ich różnorodność jest czymś tak samo naturalnym jak występowanie różnych kolorów oczu czy włosów, że orientację seksualną, a także tożsamość płciową, która nie jest determinowana przez anatomię, należy w sobie indywidualnie odkryć, może również stwarzać ryzyko wystąpienia u dzieci i młodzieży poczucia dezorientacji, zagubienia i niepewności co do własnej tożsamości psychoseksualnej. Ryzyko to może potęgować obecność wyróżnianej w rozwoju psychoseksualnym człowieka tzw.

fazy homofilnej, występującej przed dojrzewaniem i w jego początkowym okresie (czas ten może się jednak wydłużyć). Etap ten charakteryzuje się m.in. dążeniem do przebywania z osobami tej samej płci, silnymi przyjaźniami. Bywa, że dochodzi wówczas do kontaktów, nawet jeszcze w wieku dziecięcym, które młody człowiek może błędnie zinterpretować jako zachowania homoseksualne, świadczące o jego orientacji seksualnej⁸.

NAUCZANIE OD NAJMŁODSZYCH LAT O ISTNIENIU RÓŻNYCH ORIENTACJI
SEKSUALNYCH ORAZ „PŁYNNEJ” TOŻSAMOŚCI PŁCIOWEJ MOŻE
POWODOWAĆ U DZIECI I MŁODZIEŻY POCZUCIE DEZORIENTACJI, ZAGUBIENIA
I NIEPEWNOŚCI CO DO WŁASNEJ TOŻSAMOŚCI PSYCHOSEKSUALNEJ.

„ZROZUMIAŁA” ZMIANA W KLASYFIKACJI CHORÓB I PROBLEMÓW ZDROWOTNYCH WHO

Międzynarodowa Statystyczna Klasyfikacja Chorób i Problemów Zdrowotnych ICD-10 Światowej Organizacji Zdrowia (obowiązująca formalnie od 2008 r. do końca 2021 r.) wśród zaburzeń psychicznych i zaburzeń zachowania związanych z rozwojem i orientacją seksualną, w pozycji F66.0 wymieniała „zaburzenia dojrzewania seksualnego”, opisując je w następujący sposób: „Pacjent cierpi z powodu niepewności dotyczącej własnej identyfikacji czy orientacji seksualnej, co powoduje lęk lub depresję. Występuje to najczęściej w okresie pokwitania u osób, które mają trudność co do określenia orientacji seksualnej – czy jest ona homoseksualna, heteroseksual-

Zdjęcie: Adobe Stock

8 Zob. J. Konieczna, *Specjalistyczna opieka ginekologiczna nad dziewczynką w okresie dojrzewania. Rozwój psychoseksualny dziecka*, s. 8, https://servmed.net/file/12012023_Rozw%C3%B3j%20psychoseksualny.pdf, dostęp: 26 lipca 2023 r.; T. Perzanowski, *Dorobek pedagogiczny profesora Andrzeja Jaczewskiego [w:] O harmonijny rozwój człowieka. Myśl pedagogiczna Profesora Andrzeja Jaczewskiego*, red. J. Wojtyca, Kraków 2019, s. 48.

na czy biseksualna. Może także wystąpić u osób, które po okresie pozornie ustalonej orientacji seksualnej (pozostając w dłuższych związkach) zauważyły zmianę swojej orientacji”⁹.

W najnowszej klasyfikacji WHO, oznaczonej symbolem ICD-11 nie znajdziemy już opisanego wyżej zaburzenia. Niewykluczone, że dostrzeżono związek pomiędzy programem permissywnej, promującej różnorodność, edukacji seksualnej, przewidzianej w Standardach WHO i BZgA z 2010 r., a wzrostem występowania zaburzeń dojrzewania seksualnego. Niezależnie od tego wydaje się, że nie do pogodzenia byłoby upatrywanie w nowej klasyfikacji źródeł lęku lub depresji w niepewności dotyczącej własnej identyfikacji lub orientacji seksualnej, kiedy w rozbudowanym o kolejne litery skrócie „LGBTQIA+” jest miejsce również na „osoby queer” (literka „Q”), których „tożsamością” jest niechęć lub niemożność jednoznacznego określenia własnej orientacji seksualnej lub tożsamości płciowej. Stan taki nie jest już jednak traktowany jako zaburzenie, a jeśli nawet wiązałby się z lękiem lub depresją, to można przewidywać, że według nowych „wytycznych”, ich źródeł upatrywano by gdzie indziej, np. w obawie przed odrzuceniem społecznym lub stygmatyzacją¹⁰.

Oczywiście zmiana Międzynarodowej Statystycznej Klasyfikacji Chorób i Problemów Zdrowotnych WHO nie spowoduje zaniku u młodzieży, poddanej indoktrynacji propagatorów ideologii *gender* oraz permissywnej edukacji seksualnej, zaburzeń dojrzewania seksualnego w postaci lęku lub depresji spowodowanego niepewnością co do własnej identyfikacji lub orientacji seksualnej. Przypuszczalnie stany takie przestaną jednak być uznawane za zaburzenia, oficjalnie diagnozowane i uwzględniane w statystykach.

WYKREŚLENIE Z MIĘDZYNARODOWEJ STATYSTYCZNEJ KLASYFIKACJI CHOROÓB I PROBLEMÓW ZDROWOTNYCH JEDNOSTKI ZABURZENIA DOJRZEWANIA SEKSUALNEGO NIE SPOWODUJE, ŻE LUDZIE GO DOŚWIADCZAJĄCY PRZESTANĄ CIERPIEĆ.

9 Światowa Organizacja Zdrowia (WHO), *Międzynarodowa Statystyczna Klasyfikacja Chorób i Problemów Zdrowotnych – X Rewizja*, Tom I, wydanie 2008, s. 243, <https://stat.gov.pl/Klasyfikacje/doc/icd10/pdf/ICD10TomI.pdf>, dostęp: 13 grudnia 2023 r.

10 Dodatkowo warto zwrócić uwagę, iż w opisie wspomnianego zaburzenia mowa była o „zauważeniu zmiany swojej orientacji”. To z kolei byłoby nie do pogodzenia z „obowiązującym” poglądem, że nie da się skorygować skłonności homoseksualnych, np. w ramach terapii konwersyjnej. Obecnie w niektórych krajach zakazuje się takich terapii, pomimo tego, że w przypadku wielu osób okazały się skuteczne, zob. G. Tokaj, *Dr Jolanta Próchniewicz w sprawie Stanowiska Konferencji Episkopatu Polski w kwestii LGBT+*, <https://odwaga.org.pl/nasze-podstawy/>, dostęp: 19 października 2023 r., ale także, w związku z powyższym artykułem: Ekai.pl, *W ofercie KUL nigdy nie było i nie ma studiów genderowych*, <https://www.ekai.pl/w-ofercie-kul-nigdy-nie-bylo-i-nie-ma-studiow-genderowych/>, data publikacji: 18 września 2020 r., dostęp: 19 października 2023 r.

ZAKOŃCZENIE

Głoszenie sloganów wzywających do równości, tolerancji, otwartości na wszelką różnorodność, walki z dyskryminacją idzie w parze z ideologicznym przekazem, opartym na założeniach teorii *gender*, którego konsekwencje mogą być tragiczne dla wielu młodych ludzi, którzy uwierzyli w tezę, rzekomo oparte na badaniach i nauce.

Zaburzenia natury psychicznej, poczucie zagubienia, prowadzące do stanów lękowych i depresyjnych to tylko część zagrożeń. Dalej idące mogą okazać się nieodwracalne interwencje hormonalne i chirurgiczne, jakim poddały się osoby, które dały się przekonać, że urodziły się „w niewłaściwym ciele”. Jest to także przyczyna tragedii ich rodziców, których nierzadko poddaje się szantażowi emocjonalnemu, zadając im pytanie: „Wolisz mieć martwą córkę czy żywego syna?”.

Dlatego tak ważna jest wiedza o rzeczywistych treściach i możliwych konsekwencjach zajęć permissywnej edukacji seksualnej oraz aktywna postawa rodziców, którzy mają prawo do odpowiedniego wychowywania swoich dzieci, i taki też obowiązek.

BIERNOŚĆ RODZICÓW I BEZREFLEKSYJNE ODDANIE EDUKACJI DZIECI, W SFERZE TAK INTYMNEJ JAK SEKSUALNOŚĆ, EDUKATOROM SEKSUALNYM MOŻE SKOŃCZYĆ SIĘ NIEODWRACALNĄ KRZYWDĄ DLA DZIECKA ORAZ OSOBISTĄ PORĄŻKĄ RODZICA.

Zdjęcie: Adobe Stock

WSPARCIE DARCYŃCÓW

Instytut Ordo Iuris jest fundacją i zakres naszej aktywności jest ściśle uzależniony od funduszy, które pozyskamy na działalność statutową. Ceniąc sobie niezależność, nie korzystamy ze środków publicznych i grantów, których pozyskanie mogłoby ją ograniczać. Naszą działalność prowadzimy tylko dzięki hojności naszych Darczyńców, zwłaszcza tych, którzy wspierają nas regularnie co miesiąc w ramach Kręgu Przyjaciół (więcej na: www.przyjaciele.ordoiuris.pl)

RAZEM MOŻEMY REALNIE WPŁYWAĆ NA RZECZYWISTOŚĆ!

DAROWIZNĘ MOŻNA PRZEKAZAĆ NA KONTO

32 1160 2202 0000 0002 4778 1296

Fundacja Instytut na rzecz Kultury Prawnej Ordo Iuris
ul. Zielna 39, 00-108 Warszawa
oraz za pomocą przelewów internetowych
Tpay i PayPal (szczegóły na stronie www.ordoiuris.pl)

ordoiuris.pl

[/ordoiuris](https://www.facebook.com/ordoiuris)

[@Ordoluris](https://twitter.com/Ordoluris)

[/ordoiuris](https://www.youtube.com/ordoiuris)